

wijzing naar Engeland, waar men standbeelden voor Cromwell oprichtte, zeide hij, dat men overal elders erin was geslaagd historische personen te beoordelen „objectief naar hunne daden, die ook voor het nageslacht duidelijk zijn, niet naar hun gevoelens, die wij niet kunnen beoordelen”. Verder: „wanneer de heer De Jong zegt, dat Johan van Oldenbarnevelt was 'n aristocraat en niet een man van de „kleyne luyden”, dan wil ik zeggen, dat democraten en demagogen toen nog niet bekend waren, en dat de tegenstanders van Oldenbarnevelt te dien opzichte denzelfden gevoelens als hij waren toegedaan”. Voorts: „De grote verdiensten van Van Oldenbarnevelt zijn zeker niet alleen plaatselijk geweest, zij hebben ook gelegen op het algemeen terrein van onze vaderlandse zaak”; ten bewijze waarvan hij hun, die Fruin geciteerd hadden, tegen voerde, dat „Groen van Prinsterer in zijn *Vaderlandsche Geschiedenis* 3e editie, blz. 146 en 147” zegt: 'als staatsman heeft ter vervanging van Willem I niemand van Oldenbarnevelt geëvenaard' ". Ook hij toonde zich verontwaardigd, dat in deze discussie een element gemengd was, „dat volkomen vreemd is aan de overweging van den schenker, die beslist weigert het beeld op een andere plaats te zien geplaatst dan voor het Stadhuis, dit element namelijk, als zou door de aanvaarding van het beeld tekort worden gedaan aan liefde voor Oranje”. De peroratie is tenslotte karakteristiek genoeg om over te nemen: „Ik wens daartegen namens den Raad te protesteren (applaus), omdat ik er vast van overtuigd ben, dat de gemeenteraad voor geen anderen in den lande wenst onder te doen in warme liefde voor het Huis van Oranje, en dat, wanneer hij aanvaardt dit standbeeld, hij dat doet in de vaste overtuiging, dat de tegenwoordige draagster van de Kroon, het Hoofd van de Staat, heel wat hooger en ruimer denkbeelden te dezen aanzien koestert dan de heer De Jong” (Toejuicing).

Daarop is de motie verworpen met twee-en-dertig tegen acht stemmen.

Een in menig opzicht merkwaardig debat.

Waarop de voorzitter zijn overtuiging ten aanzien van de denkbeelden van H.M. de Koningin baseerde, is mij onbekend. In ieder geval was het feit, dat zij in dit debat werd genoemd, in strijd met de goede in dit opzicht geldende gewoonte.

De verwijzing naar de „volksverzamelingen” voor het Stad-